

Foto: Viborg Stifts Folkeblad

LYSTFISKERNES FORSLAG TIL EN BÆREDYGTIG FORVALTNING AF HAVØRREDEN I LIMFJORDEN

Limfjordssammenslutningen

Danmarks Sportsfiskerforbund

INDHOLDSFORTEGNELSE

Baggrund	03
Tre målsætninger skal sikre en bæredygtig forvaltning	04
Forslag til generelle regler for hele Limfjorden	04
Forslag til lokale reguleringer	07
Lokale fredningsønsker - fra øst mod vest, Limfjordens nordlige side	07
Lokale fredningsønsker - fra øst mod vest, sydlige side	09
Vestlige Limfjord	14

BAGGRUND

Der udmunder knapt 2400 km vandløb fordelt på 144 vandløbssystemer med ørredpotentiale til Limfjorden. Opstemninger, reguleringer og forurening betød, at der i 1960'erne kun var ørreder i 1/3 af vandløbene på en samlet strækning på i alt 653 km. Siden dengang er der arbejdet målrettet med vandløbsrestaurering, og Fiskeplejen har finansieret udsætninger med henblik på at genskabe de vilde ørredbestande. Det er lykkedes, for i 1990'erne var der ørreder i cirka halvdelen af alle vandløb, ligesom smoltproduktionen blev forøget.

De seneste 30 år er udviklingen fortsat – der er kommet flere vilde ørreder i vandløbene, og en god håndfuld af de store vandløbssystemer – herunder Simested Å, Trend Å, Lindenberg Å og Karup Å er i dag selvreproducerende. En stor del af æren tilfalder de lokale sportsfiskere, der har bidraget med en kæmpe indsats i avlsarbejdet og de senere år især med at genskabe gode vandløbsbiotoper.

Limfjordens vandløb har betydning for fiskeriet i hele Danmark

Ny forskning fra DTU Aqua viser, at havørrederne fra de store, centrale Limfjordsvandløb alle forlader Limfjorden som smolt – samt igen efter gydningen. Undersøgelsen dokumenterer også en meget stor dødelighed i den centrale del af Limfjorden både for smolt og nedfaldsfisk. Andre undersøgelser viser, at havørreder fra Limfjorden i stor stil bidrager til det gode havørredfiskeri over alt i de danske farvande, og at en relativt stor andel af dem meget målrettet svømmer mod Østersøens mere ferske vande syd for Sjælland.

Så Limfjordens havørreder er vigtige lokalt, hvor de bidrager til både kystfiskeriet i Limfjorden og fiskeriet i åerne efter store, blanke opgangsfisk, men også på landsplan, hvor de bidrager til det højt berømmede havørredfiskeri langs de danske kyster. Et fiskeri, der årligt genererer en trecifret millionomsætning.

Reguleringen af fiskeriet er forældet

Værdien af havørredfiskeriet samt de formelle krav til vandløbsmyndighederne om, at der skal opnås god økologisk tilstand i vandløbene med ørred som måleparameter senest i 2027, har de senere år betydet, at reguleringen af havørredbestandene har fået stor opmærksomhed. Der er i dag således større fokus på en bæredygtig forvaltning, der både kan fremme bestandene og forbedre de rekreative muligheder for flest muligt. Det har siden 2015 medført nye initiativer blandt andet ved Sjælland og Øerne samt Bornholm med daglige fangstbegrænsninger for alle og regulering af det målrettede garnfiskeri efter havørred.

Limfjordssammenslutningen, der består af 20 lystfiskerforeninger omkring Limfjorden, er af den overbevisning, at tiden er inde til, at forvaltningen af de ekstremt vigtige, men samtidig særdeles sårbare, havørredbestande i Limfjorden bliver

bragt ind i det 21. århundrede. De bekendtgørelser, der i dag regulerer fiskeriet i Limfjorden, er nemlig stort set alle fra det forrige århundrede – den ældste er fra 1980. Der er sket meget siden dengang, hvor der for eksempel var mange erhvervs- og bierhvervsfiskere i Limfjorden. Der er desuden kommet vilde ørredbestande i en række vandløb, hvor der i dag ikke er fredningsbælte. Vi appellerer derfor til, at arbejdet med at revidere bekendtgørelserne påbegyndes så hurtigt som muligt.

DISSE TRE MALSÆTNINGER SKAL SIKRE EN BÆREDYGTIG FORVALTNING

- De små ørreder – de såkaldte smolt – skal kunne komme sikkert ud i Kattegat og Vesterhavet, hvor de æder sig store. I dag dør 80 % i Limfjorden, inden de når ud på ædepladserne i det åbne hav.
- De voksne ørreder, der har været oppe for at gyde, skal kunne komme sikkert ud i Kattegat og Vesterhavet og tilbage til Limfjordsvandløbene igen, når de har genvundet deres kræfter. I dag dør 55 % af de udgydte havørreder i Limfjorden på vej tilbage til havet.
- Der skal kun fanges ørreder i Limfjorden over mindstemålet, som er i god stand, og fiskeriet skal komme mange til gode.

FORSLAG TIL GENERELLE REGLER FOR HELE LIMFJORDEN

Ved at gennemføre følgende syv forslag, bliver der mindre behov for at gennemføre meget restriktive reguleringer i særlige områder som flaskehalse og de smalle fjorde. Udgangspunktet er, at disse forslag skal bidrage til en mere bæredygtig forvaltning samtidig med, at de skal påvirke fiskeriet så lidt som muligt med fokus på enkle og målrettede initiativer.

1. Der må maksimalt hjembringes tre ørreder pr. dag, herunder tre pr. båd.

Da det under alle omstændigheder er forbudt for lyst- og fritidsfiskere at videresælge deres fangst, anser vi en daglig fangstbegrænsning på tre ørreder pr. dag for rimelig.

Da der ikke foregår noget som helst erhvervsmæssigt fiskeri efter havørreder i Limfjorden, vil dette ikke påvirke erhvervsmæssige interesser, og reglen skal gælde alle former for fiskeri. Forslaget er i dag med succes implementeret fiskeriet omkring Bornholm.

2. Farvede fisk og nedgængere fredes fra 1. november til 30. april.

Ørreder, der er på vej op i vandløbene for at gyde, skifter farve og får mere fastsiddende skæl, efterhånden som gydetiden nærmer sig. Fisk i dette stadium kaldes ofte for farvede eller for fisk i gyde- eller yngledragt, og det uanset, at de ofte stadig er mere eller mindre sølvfarvede.

De farvede fisk står på tærsklen til at give et vigtigt bidrag til de kommende generationer og er derfor værdifulde for bestanden. De farvede fisk har desuden en lav spiseværdi, når de nærmer sig gydningen. Det er derfor til stor gavn for bestanden og ikke til gene for nogle overhovedet at frede dem. Farvede fisk er i dag nationalt fredet fra 16. november til og med den 15. januar, hvilket vi anser for at være for kort en periode, da der træffes mange ørreder i gydedragt i saltvand både tidligere og senere.

Når ørrederne er færdige med gydningen, kaldes de "nedgængere". De er tynde, udmagrede og tit mørke i farven, men de kan også være ret blanke og med mere eller mindre løse skæl. Det kan derfor være vanskeligt at fastslå, om en ørred i foråret er en nedgænger eller ej, men fiskere med lidt erfaring er ikke i tvivl.

Efter gydningen bliver ørrederne for det meste i vandløbene i nogen tid, inden de trækker tilbage til havet.

De trækker normalt ud af vandløbene i februar – april måned, og har om muligt en endnu ringere spisekvalitet end fisk i gydedragt. Der er derfor ingen grund til at hjemtage dem.

DTU's undersøgelser fra 2018 viser, at 55 % af nedgængerne fra Karup Å og Simested Å dør på vej tilbage til det åbne hav. Det er en unaturligt stor dødelighed, og det er ærgerligt, da muligheden for at fange rigtig store havørreder formindskes, hvis for få af de store nedgængere overlever.

Naturligt vil nogle dø af udmattelse og sygdom, og nogle ædes sandsynligvis af sæler. Det kan vi ikke gøre noget ved, men vi kan modvirke, at nedgængere på vej mod det åbne hav dør på grund af fiskeriet.

Nedgængerne er i dag ikke fredet efter den 15. januar, og det ønsker vi ændret i Limfjorden, så nedgængere fredes indtil den 30. april. Lystfiskere genudsætter allerede nu næsten alle nedgængere, så det kan let praktiseres ved fiskeri med stang, men den mulighed har garnfiskere ikke, hvorfor der kan blive behov for en sæsonmæssig regulering af garnfiskeriet.

3. Bundgarn, pæleruser, ruser og flydegarn sænkes, så alle dele er sænket mindst 30 cm under vandoverfladen i marts, april og maj måned.

Når de små havørreder for første gang vandrer ud i havet, kaldes de smolt. De har en størrelse på 12-15 cm og er på det tidspunkt 1 eller 2 år gamle. De trækker normalt ud i perioden marts-maj. Der er ofte en ret stor dødelighed i den periode. Dels er det en vanskelig proces at stille om fra fersk- til saltvand, og det gør dem mere sårbare, dels er de et attraktivt bytte for mange jægere som måger, skarver, sæler og større fisk.

Smolt er under mindstemålet på 40 cm, og er derfor ikke lovlig fangst for fiskere.

DTU Aquas undersøgelser fra 2017 dokumenterer, at der er en unaturligt stor dødelighed i Limfjorden, idet kun 20 % klarer turen ud mod det åbne hav. Der er derfor brug for en målrettet indsats for at redde flest muligt.

Smolt trækker typisk om natten og gerne helt tæt på overfladen. Det giver derfor god mening at sænke fiskeredskaber et stykke under overfladen, og vores ønske er, at alle redskaber, der kan fange smolt, sænkes mindst 30 cm under vandoverfladen i marts, april og maj måned. Dette er indført på bundgarn i flere fjorde – senest i forbindelse med de nye bekendtgørelser fra Sjælland og Øerne.

Hvis det ikke er muligt at fiske 30 cm under overfladen med en redskabstype – for eksempel flydegarn – så kan det i stedet blive nødvendigt mange steder at forbyde brug af den slags redskaber i perioden marts-maj begge måneder inklusive. I bekendtgørelsen for Odense Fjord er der forbud mod brugen af alle former for garn fra 1. december til den 15. maj.

4. Alle ruseredskaber, herunder bundgarn, pæleruser og kasteruser forsynes med spærrenet eller rist med max. 50 x 50 mm huller.

Med det formål at forhindre, at oddere og sæler fanges i ovennævnte redskabstyper, er der i dag krav om, at alle ruseredskaber i Limfjorden forsynes med en spærrerist med huller på maksimalt 85 x 85 mm.

I Hjarbæk fjord og den sydlige del af Lovns Bredning er der krav om riste med max. 60 x 60 mm huller.

Ørreder, der fanges i ruseredskaber, bliver ofte dræbt af krabber. Vi ønsker derfor, at ristene i hele Limfjorden højest må have huller på 50 x 50 mm. Herved undgås en utilsigtet bifangst, og antallet af værdifulde ørreder, der på den måde går til spilde, reduceres til et absolut minimum.

5. Alle bundsatte garn skal være max. 120 cm høje, med reduceret opdrift, ikke opspændte og med en maskevidde på minimum 130 mm helmaske.

For at beskytte ørredbestandene og for at opnå en mere fair fordeling af fangsterne har man i mange af de nyere bekendtgørelser indført regler for, hvordan garnredskaber skal udformes. Det gælder blandt andet i Nissum Fjord og Odense Fjord.

Den reducerede opdrift og den lavere højde vil medføre, at garnene i et vist omfang vil hænge i buer over havbunden og ikke række højt op i vandsøjlen og derved begrænse bifangsten af havørred. Det vil derimod ikke begrænse muligheden for fangsten af fladfisk, hummere og stenbidere.

En maskevidde på mindst 130 mm helmaske vil medføre, at ørreder mindre end cirka 50 cm ikke så nemt sidder fast i garnene.

6. Alle flydegarn skal have maskestørrelser på højst 35 x 35 mm (makrelgarn).

Som tidligere nævnt ønsker vi, at alle flydegarn af hensyn til de udtrækkende smolt skal sænkes mindst 30 cm under overfladen i månederne marts, april og maj.

For at skåne en større del af de trækkende, større ørreder, som i høj grad trækker på skrænterne langs de dybe render, ønsker vi regler for flydegarn, der stort set udelukker, at der kan fanges større ørreder i disse garn, og det kan mest enkelt gennemføres ved at indføre en maksimal maskestørrelse på flydegarn i hele Limfjorden. Maskestørrelsen er valgt sådan, at fiskeri efter sild, makrel og helt ikke påvirkes.

Alternativt må der indføres store fredningszoner i og omkring ørredernes vandringsruter, bl.a. de dybe render, hvor fiskeri med flydegarn ikke tillades. Se også under punkt 3.

7. Der indføres en fredningszone på 500 meter omkring udlagte stenrev.

Der er genetableret eller udlagt enkelte nye stenrev i Limfjorden, og observationer viser, at disse hurtigt "rammes ind" af garn. Når samfundet ofrer store summer på at lave disse rev, mener vi, de skal være fristeder, hvor fisk kan opholde sig og vokse op til gavn for bestanden i hele fjorden. Der ønskes derfor et forbud mod alt fiskeri i en afstand af 500 meter fra udlagte eller genetablerede stenrev.

FORSLAG TIL LOKALE REGULERINGER

Ovenstående 7 generelle forslag vil kunne håndtere de fleste udfordringer i forhold til havørrederne i Limfjorden. Vi mener dog, at der er en lang række snævre farvande og flaskehalse, hvor de trækkende havørreder bør sikres i langt højere grad. Vi har derfor en række forslag til nogle lokale reguleringer, som vi ønsker skal indgå i dialogen om en samlet forvaltning af Limfjorden. Vi har desuden en række forslag til nye fredningsbælter ved vandløb, hvor der siden seneste revision for mange år siden er kommet vilde ørredbestande, som er veldokumenteret. Dette sidste understreger vigtigheden af en snarlig revision af bekendtgørelserne.

LOKALE FREDNINGSONSKER - FRA ØST MOD VEST, LIMFJORDENS NORDLIGE SIDE

Ved Limfjordens udløb i Kattegat bør der indføres en fredningszone enten i en cirkel med en radius på 3000 meter og med centrum ved markeringen af sejl-

renden i Hådybet ved Korsholm eller omfattende det i dag udlagte fuglebeskyttelsesområde (se kort side 9).

I dette område skal alt fiskeri med nedgarn (bundsatte og flydende) være forbudt med en enkelt udtagelse:

Fra 1. november til 28. februar er fiskeri med garn efter stenbidere tilladt med garn med maskevidde på minimum 250 mm helmaske.

Fiskeri med ruseredskaber i fredningsbæltet er tilladt, når redskaberne forsynes med 50 x 50 mm spærrerist og nedsænkes 30 cm under vandoverfladen i marts, april og maj som i den øvrige del af Limfjorden.

Det bør her nævnes, at vi anser den manglende fredning i Limfjordens udmundning for dybt problematisk. Det er dokumenteret, at i hundredtusindvis af smolt og i titusindvis af blanke opgangsfisk skal passere dette område. Der bør derfor – helt analogt til fredningen ved udmundningen af Randers Fjord – være en udvidet fredningen i det beskrevne område.

Kort over Nørredybet og Ulvedybet med forslag til fredninger.

Ryås udløb gennem Nørredybet

Her bør alle former for fiskeri i det nuværende fredningsbælte være totalt forbudt, da den smalle rende bare er en forlængelse af åens forløb på søterritoriet. Renden er let at spærre af med redskaber, hvilket har været et problem også efter at det nuværende fredningsbælte blev etableret i 2000.

Ulvedybet

Fredningsbæltet fastsættes til 500 meter på begge sider af udløbet.

Kort over Limfjordens udmunding med Flansbæk og Lindenberg Å. Der bør laves fredningsbælte ved Flansbæk og ved udmundingen af Limfjorden.

LOKALE FREDNINGØNSKER - FRA ØST MOD VEST, SYDLIGE SIDE

Flansbæk ved Egense

Der er ved DTU's bestandsundersøgelse i 2017 fundet 24 stk. ørredyngel pr 100 meter vandløb. Vandløbet har dermed potentiale til mere, og der bør indføres en fredning ved udløbet. Ifølge DTU er bredden 2 meter, og derfor bør der fredes helårligt.

Lindenberg Ås udløb

De nuværende fredninger kan fastholdes, hvis de generelle forslag og begrænsningerne ved Hals indføres. Hvis disse ikke gennemføres, er der behov for en garnfredning af store dele af Langerak.

Østerå i Ålborg

Det er et vandløb med meget store yngelkoncentrationer i de øvre dele ved Godthåb. Ved seneste bestandsanalyse blev der fundet op til 376 stk. yngel på 100 meter. Åen har halvårsfredning, men den bør rettes til helårsfredning.

Kort over Halkær og Nibe Bredning med forslag til ny regulering.

Halkær Bredning

I bredningen udmunder tre meget produktive vandløb, Dybdal Bæk, Halkær Å og Vidkær Å, hvor DTU ved den seneste bestandsanalyse har konstateret yngeltæthed af ørred på mellem 300 til 500 individer pr. 100 meter. Disse vandløb har betydning ikke kun for de lokale bestande, men også for bestanden i Limfjorden og i et vist omfang i det øvrige Danmark øst for Limfjorden. Bredningen bør derfor i sin helhed fredes for alt fiskeri med nedgarn, såvel bundsatte som flydende.

Sebbersund

Uden for gennemløbet i Sebbersund ønsker vi den eksisterende fredningszone på 200 meter til hver side af gennemløbet ændret til 500 meter på hver side.

Nibe Bredning

Nibe Bredning er et meget vigtigt gennemgangsområde for fisk til og fra åerne i Halkær Bredning, og da området desuden er lavvandet med tydelige render, der er lette at spærre af, ønsker vi af hensyn til smolt og nedgængere et totalt forbud mod nedgarn (bundsatte og flydende) i tiden 15. november – 30. april i et område afgrænset af fredningsbæltet ved Munkbæk og Binderup Å på østsiden og ved Vår Å på vestsiden.

Kort over Hjarbæk Fjord, Lovns Bredning og Skive Fjord med de foreslåede fredninger.

Hjarbæk Fjord og Lovns Bredning

I Hjarbæk Fjord udmunder fire meget vigtige ørredåer, som har betydning for fiskeriet i hele Limfjorden og for store områder uden for Limfjorden, herunder fiskeriet langs Jyllands østkyst og rundt om Fyn og Sjælland.

I Hjarbæk Fjord er der en totalfredning, der strækker sig fra Skals- og Simsted Ås udløb til en linie øst for Hjarbæk. Vi ønsker denne totalfredning udvidet, så den også omfatter udløbet af Fiskbæk Å. Det kan gøres ved at fastholde målepunktet på den nordlige bred og fastlægge et nyt målepunkt på kysten mellem Kvols og Knudby. Derved fredes tragten ind til Fiskbæk Å, hvor vanddybden, bortset fra en smal rende, er under 1 meter.

Videnskabelige undersøgelser, udført af DTU Aqua i 2017 og 2018, viser, at der er et helt usædvanligt stort tab af både smolt, nedgængere og opgangsfisk, der skal igennem Lovns Bredning og Hjarbæk Fjord.

Bl.a. slusen ved Virksund bevirker en unaturligt stor dødelighed, sandsynligvis forårsaget af garnfiskeri og af sæl og skarv. De benytter slusen som buffet, når fisk på vej ind og ud af fjorden skal passere gennem ét af seks slusehuller på 2 x 4 meter.

En anden "buffet" består i, at sæler æder de ørreder, der sidder i fiskernes garn. Dette holder for øjeblikket garnfiskeriet på et forholdsvis begrænset niveau, men hvis sælproblemet løses ad anden vej, kan det forventes, at garnfiskeriet vil tage et langt større omfang. Det bør der tages hensyn til ved udformningen af nye regler.

Syd for dæmningen ved Virksund ønskes en udvidet totalfredning indtil en linje cirka 1000 meter syd for dæmningen. Begrundelsen er, at der altid foregår en ophobning af fisk ved slusen, og især når slusen er lukket, er den gældende fredning på 3-400 meter utilstrækkelig.

Nord for dæmningen, i Lovns Bredning, er problemerne med slusen de samme som syd for. Vi ønsker derfor den eksisterende garnfredning udvidet til syd for en linje mellem Ulbjerg Klint og Løkkedyb. Fiskeri med stang og snøre skal fortsat være tilladt i den garnfredede zone, og vi ønsker yderligere, at grænsen for totalfredningen nord for slusen ændres, så det bliver muligt at lystfiske fra en større del af tangen ved Virksund Havn. Her er der et stort fiskeri efter sild om foråret, og vi finder det urimeligt, at begrænse et fiskeri, der på ingen måde påvirker den art, som er grundlaget for fredningsbæltet. Denne sondring mellem forskellige fiskeriformer er set i bekendtgørelserne for Sjælland og Øerne.

Virksund – en flaskehals for havørrederne. Foto: Viborg Stifts Folkeblad

Strøsand Bæk

Bækken befinder sig nord for dæmningen men syd for Ulbjerg Klint. Bækken har på nuværende tidspunkt ingen ørredbestand, men den er et fint vandløb, dog præget af massiv sandvandring.

DTU har i bestandsanalysen beskrevet, at bækken har potentiale til at blive en gydebæk, og Viborg Kommune har medtaget den i vandplanerne som et vandløb, hvor der skal anlægges sandfang og udlægges grus. Den bør derfor halvårsfredes.

Skive Fjord

Karup Å, som er Danmarks og måske en af verdens mest berømte havørredå-er, munder ud i bunden af Skive Fjord. Vi anser den nuværende fredning som utidsvarende og utilstrækkelig. Betydning af Karup Å for fiskeriet i hele Limfjorden og i det øvrige Danmark kan ikke overvurderes.

DTU's undersøgelser viser også her, at der er et stort tab af især smolt og nedfaldsfisk i Skive Fjord. Vi ønsker derfor en total garnfredning fra den sydligste del af fjorden og op til en linje mellem fredningslinien for Hagens Møllebæk og udmundingen af Bådsgårds Vig.

Vinde Bæk

Vinde Bæk, som munder ud i Skive Havn, har en fin bestand af ørreder, og bør derfor have en halvårsfredning. DTU har konstateret en yngeltæthed på op til 342 individer pr 100 m² vandløb.

Kort over den vestlige del af Limfjorden med de foreslåede fredninger.

VESTLIGE LIMFJORD

Kilen ved Struer

Bredkær Bæk og Vasens Bæk udmunder begge i bunden af Kilen og har begge lige nu en moderat bestand af ørreder. Struer Kommune er dog i gang med at fjerne spærringer i Bredkær Bæk, så ørredbestanden forventes at stige væsentligt. Kilens udløb til Struer Bugt foregår gennem en dæmning, og der er ved udløbet en fredningszone på 500 meter på den udvendige side, mens der på den indvendige side kun er en ganske lille fredningszone. Som minimum skal den indvendige fredningszone udvides til mindst 500 meter.

Fiskeriet med nedgarn – eksempelvis efter helt – i Kilen kan også være et stort problem for ørrederne fra de to vandløb, idet maskevidden på heltgarn betyder, at ørreder mellem 30 og 50 cm risikerer at ende som bifangst i stort omfang. Denne udfordring skal håndteres. Vi har på figuren anført et forbud mod alle former for fiskeri, men er selvfølgelig klar til at tage dialogen med de lokale fritidsfiskere om en bæredygtig regulering.

Jegindø

I 2007 fjernede man en dæmning til Jegindø og erstattede den med en bro. Formålet var at "få liv i" den del af fjorden, hvor gennemstrømningen var spærret af dæmningen.

Det er nu lykkedes at få gang i vandet, og der er ved at danne sig dybere render, men disse kan lovligt spærres helt af med få, lovligt placerede garn.

Farvandet mellem Jegindø og Thyholm er en vigtig trækrute. Passagen bør sikres ved et forbud mod garn, som foreslås etableret 1 km syd for broen og nord for broen indtil en linje mellem Jegindøs nordspids og fredningsbæltet ved Egebjerg Bæk.

Vi håber, at forslagene i notatet kan føre frem til følgende:

- At sikre en bedre beskyttelse af havørrederne i Limfjorden, når de vandrer til og fra gydepladserne i limfjordsvandløbene.
- At vore forslag vil medføre en markant forbedring af havørredfiskeriet i Limfjordens vandløb, i selve Limfjorden og alle steder i de danske farvande, hvor havørrederne fra Limfjorden befinder sig i løbet af deres livscyklus.
- At alle former for fiskeri skal kunne opleve glæden ved at fange en vild havørred fra Limfjorden.
- At den foreslåede og mere bæredygtige forvaltning vil kunne bidrage til, at statens, myndighedernes, fiskeplejens og de lokale sportsfiskeres store indsats med at genskabe gode forhold i vandløbene og i Limfjorden resulterer i større bestande af vilde havørreder i tilløbene.
- At alle relevante myndigheder, herunder kommunerne omkring Limfjorden, bidrager til, at havørredbestandenes udvikling følges nøje de kommende år – i stil med den overvågning, som finder sted i regi af Fishing Zealand. Limfjordssammenslutningen og de mange tusinde lystfiskere, den repræsenterer, og Danmarks Sportsfiskerforbund vil gerne bidrage til, at denne vision kan blive opfyldt.

